

Death of Darkness

een documentaire van Jasmijn Schrofer

kort

kort Deze essayistische documentaire speelt zich af in de afgelegen woestijngemeenschap Illaut, Noord-Kenia. De Samburu zijn nomadische veehouders die leven op het ritme van de zon en de maan. De film vraagt zich af wat het betekent voor een nomadische gemeenschap die op het punt staat elektriciteit te krijgen en welke gevolgen dat heeft voor hun manier van leven.

lang

Death of Darkness volgt een nomadische gemeenschap die op het punt staat elektriciteit te krijgen en hoe dit hun manier van leven beïnvloedt.

In de afgelegen woestijngemeenschap Illaut in Noord-Kenia zijn de Samburu nomadische veehouders die leven op het ritme van de zon en de maan. Wat blijft erover van hun gewoonten als de elektriciteit zijn intrede doet? Zullen kunstlicht, waterpompen, koelkasten en een mobiel netwerk hun cultuur bedreigen? Hoe zullen de verleidingen van de moderne tijd de zaken veranderen?

De Samburu leven al een decennium lang onder hoogspanningsmasten die de steden van elektriciteit voorzien. De regering spant zich nu in om ook deze gemeenschap aan te sluiten, wat leidt tot structurele veranderingen in hun manier van leven. Om veilige elektrische aansluitingen te krijgen, moeten bijvoorbeeld tijdelijke hutten plaats maken voor permanente huizen met hekwerk, waardoor openbaar land privébezit wordt. Elektriciteit biedt nieuwe mogelijkheden, maar brengt ook een nieuwe afhankelijkheid met gevolgen voor de voorheen zelfvoorzienende levenswijze van de Samburu.

De transitie die de Samburu doormaken komt aan het eind van een bredere wereldwijde transformatie; sinds 2007 woont meer dan de helft van de mensheid in steden. De Samburu vestigen zich in dorpen, terwijl sommigen naar de nabijgelegen stad verhuizen. Wij als kijkers delen de opwindende van de Samburu te midden van de veranderingen, maar voelen ook weemoed bij het verdwijnen van een traditionele manier van leven.